No Grudge

"I have a hunch this stock is going up. Let's buy 1000 more shares."

They indeed buY 1000 more shares, but the partner's hunch Is wrong. The stock goes down and they lose thousands of dollars.

"I'm sorry partner. You caused me a big loss. Our partnership is finished."

യയ 🛞 ജ

 $m{T}$ he Medrash Rabba (Bamidbar 19:15) says that this is the way of the world. When two people do business and one causes the other a loss, the loser separates from the other one and does not want to see him again. Not so with Moshe Rabbeinu. The Jewish people caused him to lose his opportunity to enter Eretz Yisrael. They complained about the water, which caused Hashem to test Moshe by asking him to speak to the rock. Moshe failed the test and hit the rock. His punishment was the loss of Eretz Yisrael. Did he separate himself from the people who caused him the loss? Definitely not. The very next verse relates that Moshe sent messengers from Kadesh to Edom on behalf of the Jewish people. He still was their leader. Moshe Rabbeinu loved the Jewish people dearly. He held no grudges for the loss they caused him.

Kinderlach . . .

Moshe Rabbeinu also teaches us the value of a close relationship. We know how much he wanted to go into Eretz Yisrael. We see how he pleads with Hashem (in parashas Voeschanan) to let him enter the Land. Yet, he would not let his loss of Eretz Yisrael come between him and the Jewish people. This is how we must value our friends, family and neighbors. Sometimes they cause us to lose money or sleep or convenience. These things are small in comparison to a good relationship. Kinderlach, don't get caught up in the small things.

You Have It So Good!

Knock knock."

"There is someone at the door, dear." "I'll get it."

The husband opens the door and a man greets him with a big smile.

"Good morning, sir! How are you feeling today?"

"Fine, thank you. How are you?"

"Wonderful! I would like to tell you about something which can improve your whole quality of life."

"Thank you. What is it?"

"A new wonder food. It contains all of the nutrients that your body needs. They are wrapped up in one delicious package. There are no ingredients that will go to waste. Your body will metabolize everything. This high-tech food is so new, that even the stores do not sell it. I want you to be one of the first ones to benefit from this wonder of modern technology."

"I appreciate your concern for me, sir; however, this type of food is not new at all. We had had something far better than it over 3300 years ago.

The mun that

Hashem provided for Klal Yisrael during the forty years in the Midbar contained all of the

nutrients that the body needed. It was completely digested, leaving over no waste material. Moreover, it tasted like anything that you wanted!"

"That is truly amazing. How do you know this?"

"It is in this week's parasha. Unfortunately, our ancestors complained about the *mun*. They were worried that it would eventually blow up inside their bodies. This was a terrible sin, and they suffered a swift and severe punishment."

"Please tell me about it."

"Snakes came and attacked them. Many people died. The Chofetz Chaim zt"l, in his sefer Shmiras HaLoshon, explains the significance of the snakes. The people who complained about the *mun* behaved like the original snake. He perpetrated an *aveyra* (sin) which brought untold *tsorus* (misery) to the world. To this day we still suffer from it."

"What was it?"

"I will tell you. Adam HaRishon and Chava had everything they needed in Gan Eden. Hashem gave them all of the goodness of the world. They had no worries of livelihood, shelter, sickness, death, or tsaar of any sort. They had only one mitzvah – not to eat from the Eitz HaDaas (Tree of Knowledge). Had they kept

this mitzvah, the universe would have come to perfection, and we all would have received untold good without any tsaar. The evil snake turned everything around. He spoke out against Hashem by making the good mitzvah look bad. He told Chava that the fruit of the Eitz Ha-Daas would give her the knowledge to create worlds, just as the Creator did. He made her feel that Hashem was cheating her by forbidding it. And so, she ate, gave

brought death, destruction, and suffering to the world."

"Oy vey."

"Yes, it was terrible. So too, these troublemakers in Klal Yisrael spoke badly against Hashem, making the good look bad. They said that the perfect food that He provided for them was no good. They

committed a snake-like sin; therefore they were punished with an attack of snakes."

"You have taught me an important lesson, sir. We have to realize how good we have it. The Almighty gives us everything! One who complains about life's real or imagined unpleasantness is actually speaking loshon hora against the Provider of all good. Sir, I came to your house to sell you a wonder food, and you gave me something much more wonderful. A new appreciation of life and all of its goodness."

Kinderlach . . .

Appreciation and gratitude are yesodos (foundations) of avodas Hashem. The Almighty gives us only good. We have to be grateful from morning to night for all of the good that He gives us. It sounds simple. However, there is one individual who stands in our way to foil our good intentions – the snake. The Yetzer Hora tries to make the good look bad. He succeeded in Gan Eden, making the prohibition against eating the fruit look bad. He succeeded in the midbar, making the mun look bad. Don't let him confuse you. Hashem gives you good, good, and more good. The yetzer hora will try to convince you that it is bad, and make you complain against the One Who provides you with everything good. Do not let him succeed! You have it so good! See the good in Hashem's gifts, praise, and thank Him always!

טוב לנו כל כר!

דפיקה נשמעת בדלת.

"מישהו דופק בדלת, יקירי." "אני הולך לפתוח."

הבעל פותח את הדלת והאיש שם מקדמו בחיוך רחב.

"בוקר טוב, אדוני! מה שלומך היום?"

"טוב, תודה. ומה שלומך?"

"מצויין! אני רוצה לספר לך על משהו שיכול לשפר את איכות חייך מאוד."

"תודה לך. ומהו הדבר הזה?"

"זהו מזון מסוג חדש. הוא מכיל את כל אבות המזון שהגוף זקוק להם, והכל מרוכז במוצר אחד, טעים להפליא. אין שום רכיבים שהם בגדר פסולת. הגוף שלך ישתמש בכל מה שהוא מכיל. המזון הזה כל כך חדש, שהוא עוד לא הגיע לחנויות. אני רוצה שתזכה להיות אחד מהראשונים שתרוויח מהחידוש הנפלא הזה של הטכנולוגיה המודרנית."

"אני מעריך את הטירחה שלך, אדוני, אך סוג זה של מזון איננו בגדר חידוש כלל. היה לנו משהו טוב בהרבה ממנו לפני יותר מ-3,300 שנה. המן שה' נתן לישראל במשך ארבעים שנות נדודיהם במדבר הכיל את כל אבות המזון שהאדם היה צריך. הוא עוכל כל כולו, ולא השאיר שום חומרי פסולת. ועוד – כל אדם היה יכול לטעום בו מה שלבו חפץ!"

"זה באמת דבר נפלא. כיצד אתה יודע עליו?" לצערנו, אבותינו "הוא מוזכר בפרשת השבוע הזה. עלול שהוא התלוננו על המן. הם דאגו היה זה חטא להצטבר בגופם ולנפחו. ובחומרה." נורא, והם נענשו במהירות "מה היה העונש?" ותקפו באו "נחשים רבים אותם, מתו. החפץ בספרו חיים זצ"ל, 'הלשון שמירת' את מסביר המשמעות שעומדת מאחורי הנחשים. האנשים שהתלוננו על המן התנהגו כמו הנחש הקדמוני.

"אספר לך. לאדם הראשון ולחווה היה כל מה שהם היו צריכים בגן עדן. ה' העניק להם מכל טוב העולם. לא היו להם דאגות פרנסה, והם לא היו צריכים למצוא מקום מחסה; הם לא סבלו ממחלות, ממוות או מצער מכל סוג שהוא. ניתנה להם רק מצווה אחת – שלא לאכול מעץ הדעת טוב ורע. אם היו מקיימים מצווה זו, העולם היה מגיע לשלמות, וכולנו היינו מקבלים טוב אין-סופי, ללא שום צער. הנחש הרשע שינה כל זה. הוא דיבר רע על ה' – הוא הציג את המצווה הטובה הזאת באור שלילי. הוא אמר לחווה שפרי עץ הדעת המצווה הטובה הזאת באור שלילי. הוא אמר לחווה שפרי עץ הדעת

לעבירה שגרמה

וגורמת עד היום אין-ספור צרות בעולם."

הוא הביא

"מה הוא עשה?"

טוב ורע ייתן לה את היכולת ליצור עולמות, כמו בורא העולם. הוא גרם לה להרגיש שה' מקפח אותה בכך שהוא אוסר את האכילה מעץ זה. וכך היא אכלה, נתנה לאדם הראשון לאכול, ומוות, סבל והרס ירדו לעולם."

"אוי ואבוי."

"אכן, זה היה נורא. כך גם, אותם בעלי מחלוקת בעם ישראל דיברו רע על ה', ועשו מן הטוב – רע. הם אמרו שהמזון המושלם שנתן להם איננו טוב. הם עברו עבירה שהיתה בעלת אופי נחשי, ולכן נענשו במגיפה של נחשים."

"לימדת אותי לקח חשוב, אדוני. עלינו להכיר בכל הטוב שיש לנו. הקדוש ברוך הוא נתן לנו הכל! מי שמתלונן על אי נעימויות – אמיתיות או דמיוניות – בעצם מדבר לשון הרע על המשביע לכל חי. אדוני, הגעתי לביתך למכור לך מזון נפלא, ונתת לי משהו נפלא ממנו בהרבה: הכרה חדשה של הטוב בחיים."

ילדים יקרים . . .

הכרת הטוב היא יסוד בעבודת ה'. הקדוש ברוך הוא נותן לנו רק
טוב. עלינו להודות לו מבוקר עד ערב על כל הטוב שהוא גומל
איתנו. נשמע פשוט, לא? אך יש מישהו שדואג לעמוד בדרכנו
ולפגוע בכוונותינו הטובות – הנחש. היצר הרע מנסה להציג את
הטוב – כרע. הוא הצליח בגן עדן, בשעה שהציג את האיסור על
האכילה מפרי עץ הדעת כדבר רע. הוא הצליח במדבר, בשעה
שהציג את המן כדבר רע. אל תתנו לו לבלבל אתכם. ה' עושה לנו
טובות, ועוד טובות, ועוד. היצר הרע ינסה לפתות אתכם שהכל
רע, כדי שתתלוננו נגד מי שנותן לכם את כל הטוב. אל תתנו לו
להצליח! הרי טוב לכם כל כך! ראו את הטוב שבמתנותיו של
הקדוש ברוך הוא, שבחוהו והודו לו תמיד!

לא לנטור

"מה אתה אומר שותפי? מה כדאי לעשות, לקנות או למכור?" "יש לי הרגשה שהמניות האלה יעלו. בוא נקנה עוד 1000 מניות." הם באמת קנו עוד 1000 מניות אבל הרגשתו של השותף היתה מוטעית. המניות ירדו והם הפסידו אלפי דולרים.

"אני מצטער שותפי. גרמת לי להפסד גדול. השותפות שלנו - הסתיימה."

מדרש רבה (במדבר י"ט, ט"ו) אומר שכך דרכו של העולם. כששני אנשים עושים איזה עסק, והאחד גורם לשני להפסד, המפסיד נפרד משותפו ולא רוצה לראות אותו יותר לעולם. לא כך היה עם משה רבינו. בני ישראל גרמו לו לאבד את ההזדמנות להכנס לארץ ישראל. הם התלוננו על חוסר במים, ומשום כך נסה ה' את משה ואמר לו לדבר אל הסלע. משה נכשל בנסיון והכה את הסלע במקום לדבר אליו, ועונשו היה שאבד את ארץ ישראל. האם הוא התרחק מאלה שגרמו לו להפסד זה? ודאי שלא. הפסוק הבא מספר שמשה שלח שליחים מקדש למלך אדום כדי שירשה לבני ישראל לעבור בארצו. הוא נשאר מנהיגם. משה רבינו אהב מאד את עם ישראל. הוא לא נטר להם על ההפסד שגרמו לו.

ילדים יקרים . . .

משה רבינו מלמד אותנו גם את ערכם של יחסים קרובים. אנחנו משה רבינו מלמד אותנו גם את ערכם של יחסים קרובים. אנחנו יודעים עד כמה הוא רצה להכנס לארץ ישראל. אנחנו רואים כמה התחנן לה' (בפרשת ואתחנן) שיתן לו להכנס לארץ ובכל זאת, לא נתן לאובדן ארץ ישראל לעמוד בינו ובין עם ישראל. כך עלינו להעריך את חברינו, משפחתנו ושכנינו. לפעמים הם גורמים לנו להפסיד כסף או שינה או נוחיות כלשהי. דברים אלה הם קטנים ביחס למערכת יחסים טובה. ילדים, אל תתפסו לדברים הקטנים.